

мы ѿже видѣхомъ и сакшахомъ, не глаголати. Онѣ же призапрѣшише ѿма пѣстиша ѿ, ничтѣже ѡвѣрѣтше, какѡ мѡчити ѿхъ, людеи ради, ѿкѡ вси прославлѣхѡ Бѡга ѡ вѣишемъ. Дѣтъ во вѣше множае четѣредесати человекъ тѡи, на немже вѣсть чѡдо сѣе ѿсцѣленїа.

ѿлланѣїа Гласъ, ѿ,

Прїидїте возрадѡвемъ господѣви, воскликнемъ Бѡгѡ спасїтелю нашемѡ. Стїхъ.

ѿкѡ Бѡгъ вѣлїи господѡ, ѿ царѣ вѣлїи по всѣи землїи.

Въ четвѣртѡкъ ѿ: Недѣлн По пасѣкѣ

Гласъ ѿ: Прокїменъ. Гласъ, ѿ:

Вѣлїи господѡ нашъ, ѿ вѣлїа крѣпость ѡгѡ, ѿ рѡзѡма ѡгѡ нѣсть числа. Стїхъ:

Хвалїте господа ѿкѡ влѡгъ ѡалѡмъ: Бѡгови нашемѡ да ѡсладїтсѡ хваленїе.

Дѣлїа свѣтыхъ апѡстѡлъ Чтенїе.

По днїи ѡны, ѡпѡщѣна вѣиша апѡстѡлѡ прїидѡста къ своїмъ, ѿ возвѣстїста ѡлїка къ нїма архїерѣи ѿ старѣцы рѣша. Онѣ же слышавше, ѡдинодѡшнѡ воздвїгѡша гласъ къ Бѡгѡ, ѿ рекѡша: Владыко, ты Бѡже сотворїиши небо ѿ землїю ѿ море, ѿ всѡ ѿже въ нїхъ: ѿже ѡсты Давїда ѡтрока твоегѡ рече: Вскѡю шатѡшасѡ ѿзкїцы, ѿ людеи повчїшасѡ тѡщѣтнїмъ; Предстѡша царїе земстїи, ѿ кнѡзи соврѡшасѡ вкѡпѣ, на Господа ѿ на Хрїста ѡгѡ. Соврѡшасѡ во вѡистиннѡ во градѣ сѣмъ на свѣтѡго ѡтрока твоегѡ Іисѡса, ѡгѡже помѡзалъ ѡсї, ѿрдѡ же, ѿ понтїйскїи Пїлатъ съ ѿзкїки, ѿ людѡми Ісраїлевыми, сотворїти ѡлїка рѡка твоѡ ѿ совѣтъ твоїи преднарече вѣити. ѿ нкїнѣ, Господи, прїзри на прещенїа ѿхъ, ѿ дѡждѡ равѡмъ твоїмъ со всѡкїмъ дерзновенїемъ глаголати слово твоѡ. Внегда рѡкѡ твою прострѣти ты во ѿсцѣленїа: ѿ знѡменїемъ, ѿ чѡдесѣмъ вывѡти, ѿ менемъ свѣтїмъ ѡтрока твоегѡ Іисѡса. ѿ помолївшымъ ѿмъ, подвїжесѡ

За
ѿ